

tallet kun foretaget nogle enkelte Rettelser, og de er ikke af væsentlig Betydning, ligesom ogsaa de Ændringsforslag, som er stillede af Justitsministeren, ikke er principielle Ændringer, men kun tydeliggør, hvad der menes. Derfor kan jeg anbefale, at man følger Flertallets og Justitsministerens Ændringsforslag.

Der er et enkelt Punkt, jeg vil sige et Par Ord om, fordi jeg tror, at den ærede sidste Taler misforstod det. Det er det Forslag, der nu er stillet angaaende Maa-den, hvorpaa man i Fremtiden skal forholde sig paa Dispensationsanstalterne paa Hospitalerne. Det ærede Medlem og hans Partifæller ønskede, at der var oprettet en Slags kommunale Apoteker i København, som kunde have forsynet ikke blot de kommunale Hospitaler, men ogsaa de fattige, de alderdomsunderstøttede med Medicin. Naar jeg ikke har kunnet gaa med dertil, er det ikke, fordi jeg er en principiel Modstander af, at Kommunen overtager Apotekervæsenet, men det er, fordi jeg mener, at man ikke kan have begge Dele samtidig. Man kan ikke have kommunale Apoteker her i København samtidig med det nuværende Privilegiesystem, man maatte gaa over til, at Kommunen fuldstændig overtog Driften af Apotekerne. Jeg har derimod fundet det rimeligt og naturligt, at man lod Hospitaler faa Lov til i saa stor Udstrækning, som de maatte ønske, at holde Dispensationsanstalt, hvorfra de kunde forsyne de Patienter, der laa paa Hospitalerne. Men naar jeg har kunnet gaa med dertil, er det under den Forudsætning, at man paa saadanne Anstalter havde ganske den samme Sikkerhed, som man havde paa et Apotek: at Varerne er ganske den samme Kontrol underkastede som paa Apotekerne, og at de tilberedes af Farmaceuter. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad dette altid finder Sted paa vore Hospitaler; jeg har ladet mig sige, at det ikke altid er farmaceutisk uddannede Folk, der tilbereder Medicinen der; og det er klart, at hvis det ikke er Tilfældet, kan der ske Fejltagelser. Garantien for, at man virkelig faar den rette Medicin, ligger i, at det er fagligt uddannede Folk, der tilbereder den. Naar vi har ønsket, at Varerne skulde være underkastede den samme Kontrol med Hensyn til Tilberedning og Udlevering og har stillet Ændringsforslag derom, er det jo dernæst ikke Meningen, at Medicinen skal skrives til den bestemte Person; den kan godt skrives til en Institution o. s. v. Tanken er, at den, der tilbereder Medicinen, skal, ligesom man gør

andre Steder, signere den med sit Navn og med Dato. Det er en meget væsentlig For- del, at man paa et Hospital kan se, hvem der har lavet Medicinen; hvis der sker en Fejltagelse, kan man faa den opklaret, og man kan saa altid se, hvornaar Medicinen er tilberedt, om den er blevet gammel og maaske har staaet saa længe; at den er blevet ubrugelig; det er selvfølgelig kun en ringe Ulejlighed for Dispensationsanstalten og for den, der laver Medicinen, at sætte Navn og Dato paa. Bestemmelsen i Begyndelsen af § 15 om, at vedkommende forsyner Lægemedlets Etikette med Datum og Underskrift, maa sikkert forstaas saaledes. Det ærede Mindretal har ogsaa ønsket, at man skulde blive ved den nuværende Uddannelse af de pharmaceutiske Disciple. Jeg har ikke noget imod, at man ikke stiller større Fordringer; de Krav, der nu stilles, er vistnok tilstrækkelige; men jeg synes ikke, dette kan slaas fast i Loven. Der kan maaske i Fremtiden komme Forhold, som bevirkede, at man vilde stille andre Krav til dem, der var Disciple; derfor kan jeg ikke gaa med til dette Ændringsforslag.

Der er jo i det hele taget ikke store Divergenser mellem Flertallet og Mindretallet; adskillige af de Betragtninger, der er fremsatte af Mindretallet, er mere teoretiske Ønsker end praktiske Forslag; derfor nærer jeg Haab om, at dette Lovforslag kan blive vedtaget her i Tinget og ogsaa i det andet høje Ting og blive til Lov i denne Rigsdagssamling. Jeg vil anse det som et meget stort Fremskridt paa Apotekervæsenets Omraade, hvis man fører Lovforslaget igennem. Jeg tror, det indeholder saa mange gode Paragraffer og samler saa mange spredte Bestemmelser, at dets Ophøjelse til Lov blandt andet vil betyde et meget væsentligt Fremskridt for den tjenende Farmaceutstand og medføre en virkelig Forbedring af Enkernes Kaar. I det hele taget er dette et Forslag, som Folketinget efter min Mening meget godt kan være bekendt at sende op til det andet Ting.

Johan Knudsen: Det har glædet mig, at det foreliggende Lovforslag om Apotekervæsenets Ordning saa helskindet er sluppet gennem Udvalgets Skærsild. De Ændringer, som det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet, og som antagelig vil blive gennemført, er ikke af gennemgribende Art, og de vil sikkert ikke lægge nogen Sten i Vejen for Lovforslagets Gang gennem det andet høje Ting. I mine